

Zwemmen maar!

Eindelijk lijkt de zomer aangebroken. De bijbehorende temperaturen nodigen uit om met de hond te gaan zwemmen. Honden transpireren nauwelijks en raken hun warmte daardoor moeilijk kwijt. Verkoelend water is de oplossing en zwemmen is gezond en voor veel honden bovendien een leuke bezigheid.

Waarom is zwemmen zo goed voor de hond?

Zwemmen remt de gewrichtsslijtage (die artrose wordt genoemd) af. Gewrichtsslijtage ontstaat door beschadiging van het kraakbeen (= de binnenbekleding) van de gewrichten. Tijdens het zwemmen worden de gewrichten bewogen zonder dat ze belast worden. Niet belasten van de poten vermindert de druk op de gewrichten waardoor minder kraakbeenbeschadigingen ontstaan en het minder pijnlijk is reeds versleten gewrichten te bewegen. Tevens wordt door bewegen meer gewrichtsvloeistof gevormd. Deze vloeistof voedt het kraakbeen en smeert het gewricht. In het water kunnen geen plotselinge scherpe bochten worden gemaakt, zoals bij het spelen met een balletje op een grasveld.

Door de rechte bewegingen die de achterpoten tijdens het zwemmen maken, worden de bilspieren op een juiste wijze getraind. Sterke spieren zorgen dat de gewrichten goed op elkaar aansluiten. Wat van belang is voor een goede ontwikkeling van de heupen.

Zwemmen in kalm water is goed voor het versterken van de buik- en rugspieren van honden met een lange rug, zoals bij de teckel. Bij het zwemmen heeft de hond het voordeel, dat het water gedeeltelijk het gewicht opheft dat aan de rug hangt, waardoor de wervelkolom minder belast wordt. Stromend water masseert de spieren.

Het zoute water van de zee helpt vele vormen van huidontstekingen te genezen en te voorkomen. Let wel op de kwaliteit van het zwemwater, want elk jaar bezwijken er wel honden aan blauwalg, een vervelende bacterie.

Enkele tips:

- Kies bewegend water. In stilstaand water krijgt bacteriegroei meer kans. Stilstaand water kan besmet raken met urine van geïnfecteerde dieren als bruine ratten. Water dat te snel stroomt en onderstroming kent, bijvoorbeeld een grote rivier, is natuurlijk geen goede keus omdat de hond dan meegezogen kan worden.
- Kijk goed naar de waterspiegel en de omgeving van het water. Zie je dode vissen of vogels, dan is het uiteraard zeer onverstandig de hond bij of in het water te laten. Waarschuwborden over de waterkwaliteit spreken voor zich.
- Subtieler zijn olie/filmachtige laagjes op het water of kleuring van het water. Dit kan duiden op bacterievorming. Naarmate de zomer vordert, groeit de kans op bacterieontwikkeling in het water. Denk je dat de hond in vies zwemwater heeft gezwommen? Spoel hem dan goed af met schoon water en neem contact op met de dierenarts.
- Is het water wel schoon, geef de hond dan de tijd om aan het water te wennen als hij het niet meteen vertrouwt. Eenmaal in het water vergroten drijvende speeltjes het zwemplezier. Niet elke hond kan zwemmen! Een beetje pootjebaden is voor sommige honden genoeg.

Voor honden die regelmatig mee uit zwemmen gaan, is vaccinatie tegen de ziekte van Weil (leptospirose) extra belangrijk. Typische symptomen zijn verminderde urineproductie, braken, koorts, anorexia en diarree. De ziekte kan worden opgelopen door contact met urine van besmette dieren.

Let er ook op dat:

- De hond alleen te water gaat als er geen waterwild is. Je hond zal niet de eerste zijn die verdrinkt omdat hij achter eenden aanzwemt, te laat bemerkt dat hij moe is en niet meer terug kan komen. Voor het waterwild kan het ook verstrend en gevaarlijk zijn.
- De oevers geleidelijk aflopen en laag genoeg zijn om uit het water te komen. Laat een hond niet zomaar het water inspringen met het oog op scherpe of harde voorwerpen onder de waterspiegel.
- Er geen scherpe of gladde stenen op de bodem liggen waar de hond zich aan kan verwonden. Controleer ook op takken of andere voorwerpen waar de hond achter kan blijven steken.
- Halsbanden en tuigen van tevoren zijn afgedaan. Dit verkleint het risico dat hij ergens achter blijft hangen.
- Haal een verstokte zwemmer tijdig uit het water voor hij te vermoeid raakt.

Zwemvaardigheid

- Gooi je hond nooit in het water. Als hij niet kan zwemmen, moet je heel snel zijn om hem weer boven water te krijgen voor hij verdrinkt. Kan hij wel zwemmen, dan is het toch een zeer onplezierige ervaring voor je hond. Veel honden hebben angst voor water opgelopen doordat ze door iemand in het water zijn gegooid.
- Er zijn honden die door hun bouw niet kunnen zwemmen. Vaak zijn het zwaar gebouwde honden die moeite hebben om hun lijf en kop boven water te houden. Het kan ook zijn dat een hond de instinctmatige trappelbewegingen niet maakt en dus domweg zinkt.
- Leer je hond eerst pootjebaden. Het is het beste een hond te leren het water in te lopen, niet te springen. Je leert het pootjebaden aan door voor je hond uit het water in te lopen. De meeste honden zullen uit nieuwsgierigheid volgen. Speel een spelletje met je hond in het water en heb het leuk samen. Dwang werkt averechts. Hou het de eerste keren hierbij. Je hond zal water koppelen aan lol met jou en vermoedelijk steeds iets verder het water in gaan.

- Houd je hond van apporteren? Gooi dan een drijvend apporteer voorwerp in het water. Een drijvende bal is uiteraard ook goed als de hond het maar makkelijk kan pakken. Door het voorwerp telkens iets verder te gooien in het water, moedig je je hond aan om meer vertrouwen te krijgen in het water. De stap naar zwemmen wordt daardoor makkelijker voor je hond. Gooi af en toe ook dichterbij, zodat het niet alleen maar moeilijker wordt voor de hond. Af en toe een 'makkie' motiveert en je doel is zwemmen leuk te maken voor de hond.

Na de plonspartij zal de hond zich lekker uitschudden, niet alleen een komisch gezicht maar ook belangrijk, vooral bij honden met hangoren. Het oor sluit de weg naar buiten namelijk af zodat water in de oren blijft staan en er een ideale plaats ontstaat voor bacteriën. Door te schudden worden ook de oren droog. Met een handdoek kun je ze nog extra droog maken.

In een volgende nieuwsbrief zullen we wat uitgebreider ingaan over het droog schudden van de hond.

Veel veilig zwemplezier toegewenst!

Bronnen: doginfo.nl; *Dierenpraktijk tijdschrift*.

